

[Gudiksen.]

Forhold til Forsikringssummen den 9. Maj 1945. Det kan vi anbefale, saa meget mere som det kun drejer sig om et Erstatningsbeløb paa 3—4 Mill. Kr. over for en samlet Forsikringssum paa 4—5 Milliarder Kr., altsaa under 1 pro mille.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg takker for den hurtige og velvillige Behandling af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 193 af 20. Marts 1940 om Udbetaling af Hædersgaver til danske Sømænd og Fiskere og deres efterladte.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 195).

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at den i Lovforslagets Titel nævnte Lov ikke som anført har Nr. 193, men Nr. 93. Denne Trykfejl vil blive rettet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg skal herved tillade mig at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 93 af 20. Marts 1940 om Udbetaling af Hædersgaver til danske Sømænd og Fiskere og deres efterladte.

Lovforslaget gaar ud paa, at Begivenheder, der er indtraadt den 1. Marts 1948 fra Døgnets Begyndelse at regne eller senere, uanset om de, f. Eks. Minesprængninger, maatte kunne karakteriseres som Krigsbegivenheder, ikke skal kunne medføre Ret til Hædersgaver.

Hædersgaveloven af 20. Marts 1940 gav de af Loven omfattede Personer Ret til Hædersgaver, naar de paagældende Søfolk eller Fiskere var blevet invalideret eller var afgaaet ved Døden som Følge af Krigsbegivenheder. I det store og hele er Loven ophørt at have Virkning fra og med Krigssituationens Ophør; men der er navnlig et Omraade, hvor man stadig kan sige, at Krigsaarsager gør sig gældende, nemlig Minesprængninger. Imidlertid vil det være

umuligt inden for en overskuelig Fremtid at naa saa vidt, at man kan sige, at der overhovedet ikke er nogen Minefare til Stede. Vi ved fra Tiden efter første Verdenskrig, hvor længe der pletvis kunde findes gamle Krigsminer drivende i Farvandene.

Det har derfor været min Opfattelse, at man paa et Tidspunkt maatte sætte en Grænse for Hædersgavers Udbetaling, og jeg har ment det rigtigt at sætte denne Grænse nu. Sagen er jo den, at det, naar Talen er om Hædersgaver, ikke alene drejer sig om et Pengebeløb til Fiskeren, den søfarende eller deres efterladte, men at det ogsaa drejer sig om en stor Ære, som det danske Samfund søger at vise de paagældende, en Ære og en Hæder, som de i enhver Henseende har fortjent, idet vore Søfolk og Fiskere i Krigens Aar har ydet en meget stor Indsats for at tilføre det danske Samfund Varer udefra eller for at øve deres daglige Dont ved Fiskeri til Trods for den store Risiko for Liv og Førlighed og Skib, der var forbundet hermed. Jeg tror imidlertid ikke, man skal lade den Glans, der staa om saadanne Hædersgaver, udvandes ved, at man lader dem være gældende længe efter, at Krigssituationen er forbi, maaske gennem de mange Aar, hvor en saadan Risiko stadig kan være til Stede. Der skal staa en vis Glans om denne særlige Form for Gaver, og derfor har jeg fundet det rigtigt, at man nu ophæver Ordningen.

Det betyder ikke, at de søfarende og Fiskerne herefter bliver særlig daarligt stillet. Jeg skal have den Ære efter dette Lovforslag at forelægge et andet, der drejer sig om Krigs-Ulykkesforsikring for søfarende, og i Henhold til hvilket de paagældende og deres efterladte stadig vil være forsikrede mod Ulykkestilfælde som Følge af Krigsbegivenheder paa Havet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, der allerede er vedtaget af det andet høje Ting, til hurtig og velvillig Behandling.

Severin Hansen: Jeg kan i det store og hele tilslutte mig de Udtalelser, som den højtærede Handelsminister fremkom med ved Forelæggelsen af det foreliggende Lovforslag, som jo gaar ud paa, at de Begivenheder, der indtræffer efter 1. Marts, falder uden for Lovens Bestemmelser angaaende Hædersgaver til danske Sømænd og Fiskere og deres efterladte. Da denne Lov blev vedtaget i 1940, var det for at yde de danske Søfolk og deres efterladte en Erkendelse for den Livsindsats, som det at færdes ude paa Havene betød i den